

РЕШЕНИЕ

№ 5336

гр. София, 22.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **217** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 83, ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ).

Образувано е по жалба вх. № 45491 от 31.12.2021 година, подадена от Е. В. Ц., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], кв. Б., [жилищен адрес] срещу отказ с № 230000-12744/02.09.2021 г. за издаване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издадена от началник на 06 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

В жалбата се твърди, че оспореният отказ е неправилен и незаконосъобразен и изразява искане същият да бъде отменен. Не излага конкретни съображения.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адвокат В. поддържа жалбата и изразява искане съдът да отмени оспорения отказ. Претендират се направените във връзка с производството разноси.

Ответникът - началник на 06 РУ- СДВР, чрез процесуалните си представител юрк. И. и юрк. П., в писмено становище и в съдебно заседание, оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заявление, вх. № 142400-2651/14.07.2021 г. на 06 РУ - СДВР, Е. В. Ц. е поискал да

му бъде издадено разрешение за придобиване на късо нарезно оръжие за самоотбрана. Към заявлението са приложени: медицинско удостоверение № 7826/12.07.2021 г., от което е видно, че Е. В. Ц. не страда от психическо разстройство; удостоверение № 137 за придобита правоспособност за безопасно боравене с оръжие, издадено от Център по бойна подготовка и спорт към Министерство на вътрешните работи; диплома за завършено средно образование № 005222/06.07.1987 г., издадена от 19 Е. „Е. П.“ [населено място]; справка за съдимост от 03.08.2021 г., издадена от Софийски районен, от което е видно, че Е. В. Ц. е бил осъждан, на основание чл. 343б, ал.1 от Наказателния кодекс и чл. 55, ал.1, т.2, б. „б“ от НК на пробация с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от шест месеца, като пробацията е изтърпяна на 02.02.2010 г., както и на основание чл. 343б, ал.1 от НК е бил осъждан на наказание пробация с пробационни мерки „задължителна регистрация на по настоящ адрес за срок от една година и глоба 100,00 лв.“, като пробацията е изтърпяна на 11.02.2012 г.; удостоверение от Национална следствена служба с рег. № И-22420/06.08.2021 г., от която е видно, че към момента няма данни за образувани и неприключили наказателни производства и повдигнати обвинения срещу Е. В. Ц.; лична карта.

С докладна записка от 21.07.2021 г., от полицейски инспектор при 06 РУ-СДВР, след извършена проверка на адреса на Е. Ц. е установено, че лицето притежава каса за съхранение на късо нарезно огнестрелно оръжие, която е застопорена и укрепена, съгласно изискванията на чл. 98, ал.1 от ЗОБВВПИ. Установено е, че лицето живее на посочения адрес в продължение на 30 години и е застрахователен агент. Според сведения на живущи на адреса на Е. Ц., не са налице данни същият да злоупотребява с алкохол и упойващи вещества. С докладна записка рег. № 230р-30822/30.07.2021 г. на 06 РУ-СДВР, от полицейски инспектор при 06 РУ-СДВР е констатирано, че относно Е. В. Ц. съществуват данни за предходни осъждания, като същите съвпадат с описаните по-горе в справката за съдимост. Данните от цитираните докладни записки са потвърдени и с докладна записка рег. № 230п-32045/10.08.2021 г. от мл. полицейски инспектор в група КОС при 06 РУ – СДВР.

До Е. В. Н. е изпратено писмо на 16.08.2021 г., с което е уведомен, че от него не са посочени основателни причини, обосноваващи необходимост от притежаване, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, на основание чл. 76, ал.3, т.3 от ЗОБВВПИ. По този повод спрямо него е иницирирана процедура по издаване на отказ за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. Предоставена му е възможност да представи доказателства за наличие на условията за издаване на разрешение. С обяснение от 23.08.2021 г. Е. В. Н. пояснява, че късоцевното огнестрелно оръжие му е необходимо за самозащита, тъй като упражнява дейност като застрахователен брокер, което му налага да носи важна документация, както и значими суми от застрахователни премии в брой, което обосновава необходимост от средство за защита.

Издаден е отказ рег. № 230000-12744/02.09.2021 г. относно издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, от началника на 06 РУ – СДВР.

В мотивите на отказа е изложено, че не са посочени доказателства за непосредствена опасност за живота, здравето и имуществените интереси на Е. В. Ц., а изложените причини, свързани с пренасянето на големи суми пари и важни документи като застрахователен брокер не обосновават необходимост от носене и употреба на

късоцевно оръжие. Формулиран е извод, че самоотбраната предполага съществуване на реална опасност от посегателства, която не може да бъде избегната или преодоляна по друг начин, за съществуването на каквато опасност не е представят убедителни доказателства.

Отказът е връчен лично на жалбоподателя на 21.12.2021 г. С жалба вх. № 45491/31.12.2021 г., Е. В. Ц. е оспорил отказа пред Административен съд София-град. По делото от страна на Е. Ц. се представят договор за застрахователно агентство № 242109672019 от 14.06.2019 г., сключен между него и Застрахователно акционерно дружество [фирма], както и свидетелство за съдимост от 08.04.2022 г. от Софийски районен съд, съгласно което не е осъждан.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима. По същество жалбата е неоснователна, по следните правни съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваният отказ е издаден от компетентен административен орган - началника на 06 РУ- СДВР, овластен съобразно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, както и съгласно заповед № 8121К-8722/09.07.2021г., издадена от министъра на вътрешните работи и видно от удостоверение № 513р-13154/10.02.2022 г. на началник 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР, удостоверяващи, че длъжностното лице, подписало оспорения акт е назначен на длъжност „впд началник 06 РУ-СДВР“. Спазена е предвидената от закона писмена форма по чл. 59 от АПК.

В оспорения акт се съдържа точно описание на фактите от значение за случая, изложени са мотиви и правното основание за постановения отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

В разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ изчерпателно са посочени изискванията, които следва да са налице, за да бъде постановен благоприятен за заявителя акт. Административният орган е приел в случая, че са налице основанията за отказ от издаването му по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, според която норма, разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. В разпоредбата на чл. 76, ал. 2, т.2 от същия закон е регламентирано получаването на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие и боеприпаси към тях на български граждани, като отново съгласно, ал. 3, т. 3 заявителят трябва да посочи основателна причина за издаване на разрешение в случаите на дарение, закупуване и замяна. Оттук следва, че във всички хипотези, както за придобиване на оръжие, така и за съхранение и употреба, законодателят изисква да е налице основателна причина, като не въвежда законови критерии при извършване на преценката.

В заявлението си, Е. В. Ц. не е посочил причина, която да налага необходимост от

носене, съхранение и употреба на оръжието. В обяснението си жалбоподателят е посочил, че оръжието му е необходимо, тъй като извършва дейност като застрахователен брокер и в дейността му се налага да събира и пренася големи суми пари, както и да съхранява важна документация, което изисква притежаването на оръжие, с цел охрана и опазване на него и семейството му.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия, в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни и граждански цели. В ал. 2 са изброени служебните цели - охрана на собствеността, самоотбрана и други разрешени дейности или за граждански цели, а в ал. 3 гражданските цели - самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и оръжейна сбирка и като реквизит за театрални, филмови и други постановки. Жалбоподателят е следвало да обоснове в административното производство необходимостта си от ползване на оръжието, както по отношение на твърдените граждански цели, така и за твърдените служебни такива, съответно необходимостта от издаване на разрешение или продължаване на срока на действие на издаденото разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. Необходимо е било да установи и докаже, че съществува потенциална опасност и непосредствена заплаха за живота, здравето и/ или имуществото му или такива на негови близки. Наличието на такава необходимост е възведена от законодателя като задължителна предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването и притежанието на късо огнестрелно оръжие. Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая изисква освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които законът изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоотбрана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а да е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В тежест на заявителя е да докаже тази необходимост, чрез установяването на релевантните за издаването на акта факти. Доказателства, обосноваващи твърдяната необходимост, Е. В. Ц. не е приложил към заявлението или към обяснението си, нито по преписката са установени служебно от административния орган при възложената от него проверка. Обстоятелството, че жалбоподателят извършва дейност, свързана със съхранението и пренасянето на парични средства и документи не обосновава непосредствена и пряка необходимост, а и не е сред основанията за издаване или подновяване на разрешение за носене и употреба на оръжие. Тези обстоятелства са взети предвид от административния орган при издаването на процесния отказ. Прието е, че не е налице висока степен на обществена опасност за лицето, която да мотивира издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на оръжие за самоотбрана. Следва да се отбележи, че паричните средства могат да се съхраняват в банка, а разплащанията да се извършват по банков път, включително и чрез online банкиране. Документите са необходими при сключване на застрахователните договори, но се съхраняват от техните притежатели.

По делото не се установяват данни за това, че Е. В. Ц. или член на семейството му са

били обект на конкретни заплахи или са били жертва на престъпления или посягателства срещу личността и имуществото им, поради дейността му на застрахователен агент.

Основна предпоставка за издаването/подновяването на разрешение за съхранение, носене и употреба на оръжие, съгласно ЗОБВВПИ е наличието на основателна причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Отсъствието само на изискването на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е основание за постановяване на отказ да се издаде разрешение, независимо дали са изпълнени останалите критерии на закона. Административният орган разполага с право на самостоятелна преценка за всеки отделен случай, да издаде или да не издаде разрешение. Законът възлага в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение.

Обстоятелството, че жалбоподателят упражнява дейност като застрахователен агент и във връзка с изпълнение на служебните си задължения се налага да пренася и/или съхранява парични средства не обосновават непосредствена и пряка необходимост, а и не са сред основанията за издаване на разрешение за носене и употреба на оръжие. Ето защо, правилно ответният административен орган е приел, че Е. В. Ц. не е доказал необходимостта си от притежаване на късоцевно огнестрелно оръжие, съответно е постановил отказ да му издаде разрешение за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие. Този отказ е законосъобразен и съответства на нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на делото на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. При прилагането на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя като съответстващо на фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. В. Ц., ЕГН [ЕГН], срещу отказ с № 230000-12744/02.09.2021 г. за издаване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издадена от началник на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Е. В. Ц., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], кв. Б., [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: